

Der var til denne Behandling af Sagen til-
let følgende Ændringsforslag:

Af C. A. Hansen:

Til § 2.

1) Ordene i 2den Linie: „tilvender sig“ ud-
gaa, og i Stedet for sættes: „bringer i Land eller
paa Vandet afhænder“.

Af Kiær:

Til §§ 2 og 3.

2) I § 2 udgaa Ordene: „eller som tilven-
der sig Østers, der tilfældig optages med hans
Fiskeredskab“, og som andet Stykke i § 3 ind-
sættes:

„Hvo som tilvender sig Østers, der tilfældig
optages med hans Fiskeredskab, bliver at anse med
Bøder fra 2 til 25 Kroner, i Gjentagelsestilfælde
fra 5 til 50 Kroner.“

Af Drenbøll:

Til § 6.

3) Første Stykke affattes saaledes:

„Paa de Steder, hvor der i Mødsør af en
af Finansministeriet givne Bevilling er anlagt
kunstige Østersbanke, ville saadanne Anlæg være at
betegne med tydelige Mærker, hvorom behørig Be-
skjendtgørelse bliver at indrykke 3 Gange i Berlingske
Lidende, vedkommende Siøstidende og det lokale
Blad. Paa de saaledes betegnede Steder er det
forbudt at kaste Anker, udfaste Ballast, optage
Sten, Grus og Sand eller foretage lignende
Handlinger; ei heller maa sammesteds udøves al-
mindeligt Fiskeri paa en saadan Maade, at de
derværende Østers eller de til Anlægget hørende
Indretninger kunne være udsatte for at ødelægges
eller beskadiges. Den, som uden at være i Nøds-
tilstand handler herimod, bliver, forsaavidt hans
Forhold ikke maa hensøres under § 296 i almin-
delig borgerlig Straffelov, at anse med Bøder fra
10 til 100 Kroner, og han er derhos i hvert
Fald pligtig at erstatte den ved hans Handling
forarsagede Skade.“

Lovforslagets samtlige Paragrafer tilligemed
de stillede Ændringsforslag sættes under For-
handling.

C. A. Hansen: Det ærede Thing og
den ærede Finansminister ville se, at jeg ved mit
Forslag har indskrænket mig til det allermindste
af de Ønster, jeg udtalte ved Sagens første Be-
handling. Naar mit Forslag vedtages, kan der
efter min Mening ikke ske nogenformelt anden
Anvendelse af de Østers, som tilfældig drive ind

i Garnene, end at de fortares paa Stedet; man
maa ikke tage dem i Land og ikke afhænde dem
til forbiseilende Dampskibe eller andre Fartøier,
og altsaa kunne Fiskerne ikke gjøre anden Anven-
delse af dem end at nyde nogle af dem. Naar
man nu ser hen til, at disse Østers kun enkeltvis
komme ind i Garnene, og at det gaar med Fi-
skerne som med alle andre Mennesker, at kun
nogle af dem holde af at nyde Østers, forekom-
mer det mig, at det vil være saare sjældent, at
der kan blive Tale om Noget, der har den aller-
mindste pekuniære Værdi overfor det store Fiskeri.
Ser jeg derhos hen til, at de Fiskere, som i For-
pagternes Tjeneste fiske med lovlige Redskaber,
kunne nyde saa mange Østers, de ville — der er
ikke det Mindste i Loven, der forhindrer dem deri,
og jeg har aldrig hørt, at Forpagterne have for-
ment dem det, fordi det er Noget, der ikke videre
ændres —, synes jeg, at Straffen, som Lovforsla-
get indeholder, slet ikke staar i Forhold til den
ringe Forseelse, der begaas. Jeg veed nok, at
der er ærede Medlemmer, som frygte for, at En
og Anden kunde gaa ud for at gjøre sig den For-
nærlse at spise Østers; men jeg tror unegtelig
ikke, at Nogen vil indlade sig paa det, thi bruges
de Redskaber, som ere indrettede til Østersfiskeri,
ere de jo hjemfaldne til Lovens Straf, og at ligge
ude med et andet Garn og vente paa nogle til-
fældige Østers, som ikke komme paa ethvert Punkt
i Limfjorden — thi man maa huske paa, at der
ikke er mange Steder i Limfjorden, hvor der
kommer tilfældige Østers —, tror jeg, Ingen vil
gjøre, især da Fiskeriet kun drives i Østeraars-
og Vintermaanederne, saa at det vil blive en
meget kold Fornøjelse med meget ringe Udbytte.
Derfor kan jeg ikke forson mig med den Lante,
at den Omstændighed, at en Fisker nyder nogle
Østers, i Gjentagelsestilfælde skal kunne straffes
saa haardt, at han kan miste sin hele timelige Vel-
færd derved. Jeg synes, at man da lige saa godt
kunde have beholdt den gamle Bestemmelse om
Dødsstraf; thi det er ganske sikkert, at Mange
ville foretrække Døden for Bøtteløst. Jeg
nærer det Haab, at det ærede Thing vil vedtage
dette Forslag, og jeg tillader mig derfor at an-
befale det.

Kiær. Den første Spire til det foreliggende
Lovforslag er at søge i Kong Frederik den 2dens
aabne Brev af 21de Februar 1587, hvori det ud-
tales: „At, efterdem Vi ere komne udi Forsvaring,
at udi Vesterjøen udi Nibberhus Lehn skulle findes
og være fangelige et Slags Fisk, kaldet Desterling,
og efterdi Vi selv have Lust og Behag til samme
Slags Fisk, . . . og paa det derpaa ikke med Li-
den skulde blive Mangel, da forbyde vi Alle, hvor-
sommelst de ere eller være kunne, nogen Desterling
der sammesteds at fange eller fange lade, uden
alene dem, som derpaa fanges paa vores
Regne“. Det vil ses, at dette aabne Brev ikke